

Un nou comiat

17.12.2013 | 07:20 | OPINIÓ

OLGA MOROTE Un any més desat al calaix del temps viscut. Cada vegada més de pressa. Al galop. Sense regnes. Nosaltres i el temps. El temps i nosaltres. En lluita constant. Sempre. Tot i sabent que sempre tenim les de perdre. Ens queda, però, la certesa d'haver-lo dedicat a les obligacions marcades en el dia a dia, moltes hores, i a les diferents activitats d'oci de què hem pogut gaudir amb els amics o la família. I cada cop és més forta la necessitat de tenir més temps per a un mateix, retrobament i pau, per omplir-lo de sentit i d'hores viscudes al nostre gust, al marge de tot allò que fem contra rellotge.

En aquests darrers dies he repassat els articles escrits i publicats al llarg d'aquest any: les reflexions crues sobre el que han suposat les retallades per a molts de nosaltres que portem un bon grapat d'anys de cotització i tenim la sensació d'haver tornat enrere d'un dia per l'altre. Cada vegada més deures i menys drets, esbandits sense cap mirament en nom d'una crisi que estem pagant els de sempre. Les certeses compartides amb amics al voltant d'una taula, i les incerteses també. Dinars, sopars, tertúlies amb què recuperem bocins d'esperança que sorgeixen barrejats amb les engrunes del pa que hem anat deixant al damunt de les estovalles mentre parlàvem o escoltàvem o pensàvem, a tocar de l'Onyar o del Ter, a Girona o als afores, a la Garrotxa o a l'Empordà. La lectura de fragments de l'obra de Mercè Rodoreda a Romanyà de la Selva, que es va portar a terme en el trentè aniversari de la seva mort el dissabte 30 d'abril. Les passejades pels carrers i jardins gironins en Temps de Flors. La commemoració dels cent anys del naixement de Salvador Espriu a Santa Coloma de Farners, i el record del seu creuer universitari per la Mediterrània l'any 1933. L'exposició col·lectiva multidisciplinària Artistes de Girona, a l'Empordà, inaugurada el 10 de maig al Mas Espelt, a Vilajuïga. La trobada de fotògrafs -Mirador Photo Garrigàs- al Mas Gironí de Garrigàs a finals d'agost. La preestrena, a l'octubre, del curtmetratge Llätzer al Centre Cívic i Cultural La Sitja, a Fornells de la Selva. El recital de Paco Ibañez, el passat novembre, a l'Auditori de Girona. Els anys no passen en va però persisteixen el carisma i la força de les conviccions.

Són articles escrits a partir de les meves vivències, emocions, reflexions. La constatació personal i col·lectiva que hi ha vida més enllà de la crua realitat. Que volem seguir gaudint d'aquelles petites coses -les grans coses- que ens omplen d'energia, de somnis i desitjos. Personals i intransferibles. Se'n va un any que ens deixa plens de preguntes, algunes amb respostes clares i d'altres que no sabem o no podem contestar. La vida mateixa en constant interrogació. Ens deixa, però, un parell de preguntes més i una possible data per contestar-les. Ja veurem què passarà.

En aquests darrers dies de l'any 2013 també voldria un record per a tots aquells éssers estimats que ja no hi són, que no seuran amb nosaltres al voltant de la taula el dia de Nadal ni podran compartir l'entrada a un nou any. I ho faig amb uns versos de Miquel Martí i Pol, el qual es va homenatjar el dimarts 10 de desembre a la Fundació Valvi, a Girona, en el desè aniversari de la seva mort: "Em costa imaginar-te absent per sempre./ Tants de records de tu se m'acumulen/ que ni deixen espai a la tristesa/ i et visc intensament sense tenir-te./ No tornaràs mai més, però perdures/ en les coses i en mi de tal manera/ que em costa imaginar-te absent per sempre".

Publicat a: El Diari de Girona

Font del document:
comiat/648238.html?utm_source=rss

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/12/17/nou-comiat/648238.html?utm_source=rss